

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 29 januari 1936 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avlönings- och pensionsförhållanden för kronojägaren å indragningsstat vid domänverket E. J. Grafström.

(1:a avd.)

I en till riksdagen den 13 december 1935 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 10, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att kronojägaren å indragningsstat vid domänverket E. J. Grafström må räknat från och med den 1 januari 1934 — under de villkor i fråga om avstående av annan avlöningsförmån m. m., som gälla beträffande övriga i enlighet med beslut av 1933 års riksdag till indragningsstat överflyttade befattningshavare vid domänverket — åtnjuta lön enligt det provisoriska avlöningsreglementet den 22 juni 1920 (nr 493) för tjänstemän vid domänverket samt i samband därmed berättigas åtnjuta pension enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 323) med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. med däri sedermera gjorda ändringar.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisas till statsrådsprotokollet.

Kungl. Maj:t har den 20 oktober 1933 förordnat, att från och med den 1 januari 1934 skulle till indragningsstat överflyttas — utom andra ordinarie befattningshavare vid domänverket — kronojägaren i Ådalens bevaknings-trakt av Sollefteå revir E. J. Grafström.

Berörda förordnande grundar sig å beslut vid 1933 års riksdag (proposition nr 233 och riksdagsskrivelse nr 269), att till indragningsstat för domänverket utan tjänstgöringsskyldighet skulle överflyttas, utom annan personal, 122 kronojägare. Enligt grunder, som därvid fastställts, skulle dylik befattningshavare äga åtnjuta avlöning med belopp, som skulle hava vid överflyttningen till indragningsstat tillkommit honom med tillämpning av den före den 1 januari 1921 gällande lönestaten för domänverket, samt pensionsrätt enligt för domänverket före nämnda dag gällande pensionsbestämmelser. Härjämte stadgades i nämnda grunder att befattningshavare, som omedelbart före överflyttningen till indragningsstat åtnjöt lön enligt det provisoriskt gällande avlöningsreglementet den 22 juni 1920 för tjänstemän vid domänverket, skulle, därest han före den 1 december 1933 anmält

sig villig att, med avstående av honom eljest å indragningsstat tillkommande avlöningsförmåner, underkasta sig vissa närmare angivna föreskrifter, äga åtnjuta lön i huvudsak enligt nämnda provisoriska avlöningsreglemente samt pension enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 323) med bestämmelser för ordinarie tjänstemän vid domänverket i fråga om rätt till pension m. m. med däri sedermera gjorda ändringar.

I skrivelse den 7 augusti 1934 har *Grafström* — med förmälan att han på grund av uraktlåtenhet att göra sådan anmälan, varom i det föregående förmäles, kommit att åtnjuta löneförmåner enligt den före den 1 januari 1921 gällande lönestaten för domänverket — hemställt, att Kungl. Maj:t måtte av nåd överflytta honom å den från och med sagda dag enligt avlöningsreglementet den 22 juni 1920 tillämpade lönestaten samt i samband därmed medgiva honom rätt att uppbära pension enligt bestämmelserna i förberörda kungörelse den 15 juni 1922 (nr 323) med däri sedermera gjorda ändringar.

Rörande *Grafström* å indragningsstat vid domänverket *tillkommande avlönings- och pensionsförmåner* ha från domänstyrelsen införskaffats följande uppgifter.

Grafström — som under tiden 1 januari 1920—31 december 1933 tjänstgjort som kronojägare inom Sollefteå revir — åtnjöte för närvarande, med tillämpning av den före den 1 januari 1921 gällande lönestaten för domänverket, i sammanlagda löneförmåner (grundlön, ålderstillägg, tjänstgöringspenningar och pensionsförhöjning å lönen) 2,376 kronor om året eller 198 kronor i månaden ävensom därå belöpande dyrtidstillägg, vilket sistnämnda, om det tal som skulle anses motsvara levnadskostnadsökningen fastställdes till 56, utgjorde 32 kronor i månaden. För att komma i åtnjutande av tjänstepension — hel pension för kronojägare enligt före år 1921 gällande pensionsbestämmelser uppginge till 1,752 kronor per år — hade *Grafström* att erlægga pensionsavgift med 3 kronor 13 öre i månaden. Den pensionsavgift, han hade att vidkännas för familjepensionering, uppginge till 7 kronor 14 öre i månaden. Därest *Grafström* i stället finge sina avlöningsförmåner beräknade enligt den från och med år 1921 gällande lönestaten, komme desamma att uppgå till 3,198 kronor för år eller 266 kronor 50 öre för månad. Därå belöpande dyrtidstillägg utgjorde 17 kronor i månaden. En beräkning av *Grafströms* pensionsförmåner enligt bestämmelserna i kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 323) gåve vid handen, att *Grafström* — vid inbetalning av en pensionsavgift av 5 kronor 75 öre i månaden — vore berättigad till en tjänstepension, som, därest hel pension skulle utgå, uppginge till 2,040 kronor om året. I pensionsavgift för familjepensionering hade *Grafström* även i detta fall att erlægga ett belopp av 7 kronor 14 öre i månaden.

Departementschefen har i statsrådsprotokollet anfört bland annat följande:

»Jag tillstyrker med hänsyn till omständigheterna bifall till förenämnda framställning. Skillnaden i avlönings- och pensionsförmåner vid tillämpning av de olika lönestaterna och pensionsbestämmelserna blir för *Grafström* ganska avsevärd. Enligt vad jag inhämtat från domänstyrelsen hava med undantag av *Grafström* samtliga de befattningshavare, vilka samtidigt med honom överflyttades å indragningsstat, efter föreskriven anmälan fått

sina avlöningsförmåner bestämda enligt den från och med den 1 januari 1921 gällande lönestaten för domänverket samt erhållit rätt till pension jämlikt förenämnda kungörelse den 15 juni 1922. Några följder med hänsyn till andra liknande fall inom domänverket torde sålunda knappast behöva befaras. Det förhållandet, att ifrågavarande framställning ingivits så snart efter övergången å indragningsstat synes mig vidare styrka Grafströms påstående att hans underlåtenhet att påkalla tillämpning av berörda bestämmelser skett av rent oförstånd. Frågan torde emellertid böra underställas riksdagens prövning.»

Utskottet. Utskottet, som i likhet med departementschefen anser sig med hänsyn till omständigheterna böra tillstyrka förevarande framställning, hemställer sålunda,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 29 januari 1936.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 3.
